

نوشته های

از

نسل نوین

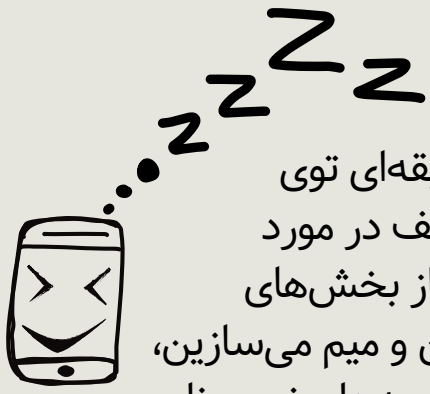
ویسپوبیش، سال ۱، شماره ۵

لباسی فرم

تارا نیلی

الان بعد از یک خواب بعد از ظهر، داشتم ده دقیقه‌ای توی اینستاگرام می‌چرخیدم که چند تا پُست مختلف در مورد لباس فرم های مدارس ایران دیدم که به غیر از بخش‌های خنده‌دارش که خودتون باهاش شوخی می‌کنین و میم می‌سازین، منو خیلی به فکر فرو بُرد و فهمیدم که همه‌ی بچه‌ها و نوجوونا به شدت از این لباس فرمای زشت مدارس شاکی هستن. حق هم دارن چون دقیقاً توی سنی که باید لباسای مورد علاقه‌شونو بپوشن و استایل خودشونو بدست بیارن، مدرسه‌ها و دبیرستانا همچین بلایی سرشون میارن!

می‌دونم که تو مدرسه نمی‌شه هر کی هرچی دلش می‌خواد بپوشه ولی فکر می‌کنم با گذاشتن چند تا قانون می‌شه، مدرسه‌ها رو از این حالتی هم که همه باید یک‌شکل باشن، درآورد!...

تصور کنین چقدر قشنگ‌تره مدرسه‌ای که هرکسی با توجه به شخصیت و علاقه‌اش، هر لباسی که دوست داره بپوشه! البته معلومه که منظورم از «هر لباسی»، لباس مهمونی برای مدرسه نیست، بلکه لباسیه که هویت و شخصیت‌مون رو هم ازمون نگیره!

نمی‌دونم با این حرف من موافقین یا نه، ولی به نظر من استایل لباس پوشیدن، بخشی از هویت ما رو نشون می‌ده. این که ما دوست داریم چه شکلی دیده بشیم، چه چیزایی برامون اولویت داره و اصلاً علاقه‌هامون چیه؟

چون ما آدم‌ها هر چقدرم که بگیم ظاهرین نیستیم ولی اولین چیزی که در مواجهه با یک آدم دیگه می‌بینیم و توجه‌مون بهش جلب می‌شه، ظاهر طرفه.

پس این خیلی چیز جالبیه که ما می‌تونیم با طرز لباس پوشیدنمون در همون مواجهه‌ی اول، خودمونو معرفی کنیم و به بقیه نشون بدیم که چه چیزایی رو دوست داریم. مثلاً از خیلی آدمایی که شلوارای بگ (شلوارای خیلی گشاد) و تی‌شرت‌های گشاد می‌پوشن، می‌شه فهمید که آدمای راحتی هستن و به لباسای راحت و آزاد علاقه دارن. یا مثلاً کسانی که استایل old money قدیمی‌طور و شیک می‌پوشن، به نظر میاد خیلی آدمای دقیق، منظم، شیک و مرقه‌ی باشن!

منظورم اینه که آدم با نوع لباس پوشیدنش می‌تونه تصویری رو که دوست داره از خودش بسازه!

بنابراین برخلاف نظر بعضی آدم بزرگا، لباس پوشیدن اصلاً موضوع بی‌اهمیتی نیست که هیچ، خیلی هم مهمه. البته مسلمّه که خیلی کارای مهم‌تری هم توی دنیا هست که نباید از اونا غافل شد و ما نباید کل وقت‌مونو صرف لباس پوشیدن و سروظاهرمون کنیم، ولی با این تفکر هم که «حالا یه چیزی بپوش!» اصلاً موافق نیستیم و به‌نظرم همه، مخصوصاً نوجوونا - مطابق با امکانات‌شون - باید خیلی به این موضوع دقت کنن و برای بدن و ظاهرشون ارزش قائل بشن.

البته الان توی سال ۱۴۰۳/۲۰۲۴، همه چیز از این بابت خیلی تغییر کرده و توی خیلی کشورا دیگه هر چیزی رو هر طور بپوشی اصلاً به نظرشون عجیب نمیا! فارغ از بعضی نکات منفی این موضوع که می‌شه درباره‌شون حرف زد، به‌نظرم این نکته‌اش خیلی خوبه که پذیرفته بشه، ما آدم‌ها با همین تفاوتای عجیب و غریبه که هویت خودمون رو می‌سازیم و نشون می‌دیم. حالا اگه قرار بود همه مثل هم باشیم و مثل هم لباس بپوشیم خُب خدا هم یه دونه‌مونو می‌ساخت و از روش هشت میلیارد کُپی می‌زد دیگه!

نهایتاً چیزی که می‌خوام بگم اینه که اگه توی فضای مدرسه، چه پسر و چه دخترا رو مجبور می‌کنن که مثل هم باشن، شما از متفاوت بودن نترسین و بجز مدرسه‌ها که فعلاً اینطوریه، توی جاهای دیگه اون جوری باشین که دل‌تون می‌خواد؛ یعنی با همون تیپ و استایلی که خودتون دوستش دارین. ایشالا که به زودی این شرایط هم عوض می‌شه و از شرّ این لباسای بی‌ریخت و زشت خلاص می‌شین!

شاد باشین
تارا